

CAP

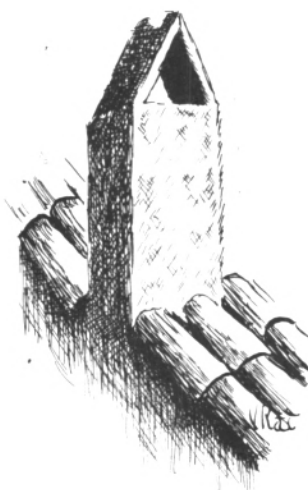
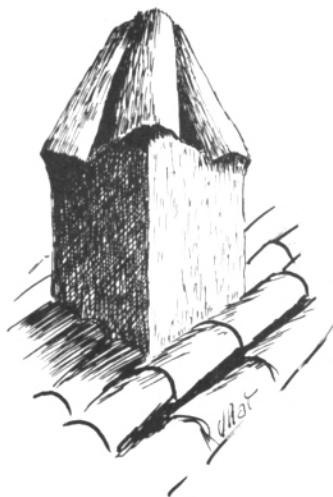
VERMELL

**PRENSA
GRUP**

Nº 88

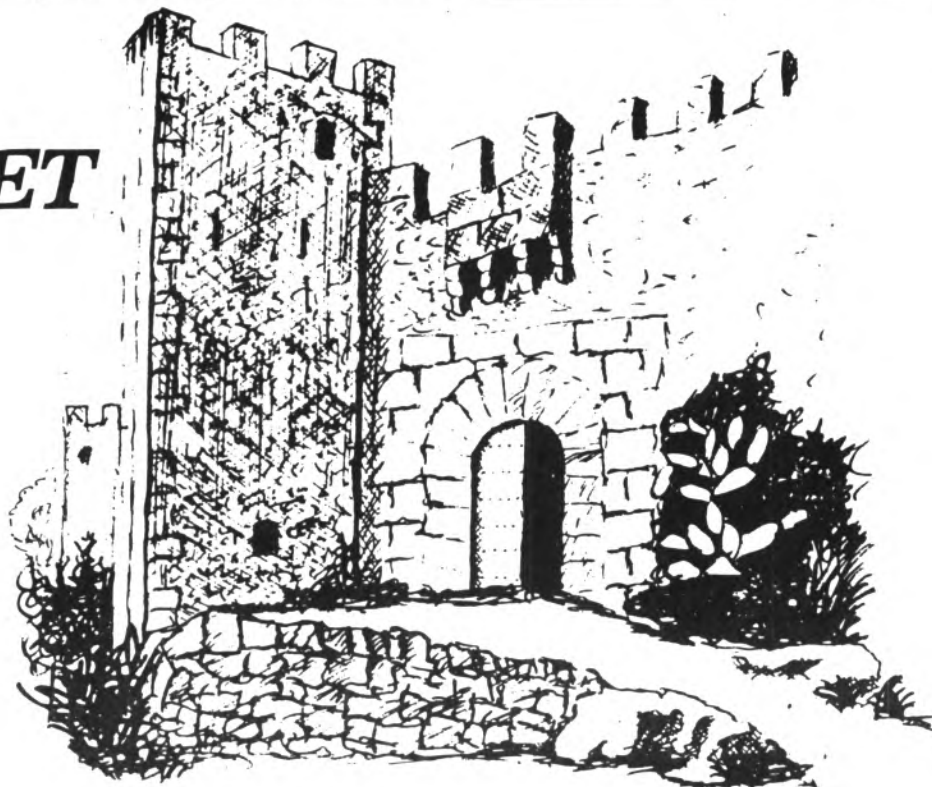
CAPDEPERA ! CALA RAJADA

ABRIL 1988

escemencies tradicionals cabellines

PORTALET

EL PER QUÈ D'UN PATRONAT

Hem pogut veure a tota la premsa illenca, durant les festes de Pasqua, el sorprenent anunci del recentment creat PATRONAT MUNICIPAL DE TURISME, que feia així la seva primera aparició pública.

En aquest mateix número i mitjançant una entrevista al seu president, en podem saber més coses d'aquest Patronat, però això no obsta perquè nosaltres fem una sèrie de consideracions suggerides per l'anunci publicitari en qüestió.

En primer lloc creim que aquest nou Patronat Municipal de Turisme no ha de fer publicitat hotelera, és a dir, dels preus d'hostatge, ja que, en principi, això constitueix un greuge comparatiu per als comerciants, bars, restaurants i altres establiments que es dediquen al turisme per complet. Per tant, ressenyar preus, descomptes i telèfons és, des del nostre punt de vista, un desencert publicitari i polític, i més quan els preus que s'ofereixen són a la baixa, donant una imatge baratera de la nostra zona.

Qui es vol anunciar que ho faci, però que ho pagui ell, no tots, perquè no tots en som beneficiaris, com es pretén fer creure sempre de manera demagògica. Cosa distinta seria si la publicitat la pagàs l'Associació d'Hosteleria.

Hi ha un altre aspecte que tampoc ens pareix èticament acceptable: que es doni informació i es facin reserves a través del telèfon de l'Oficina Municipal de Turisme. On s'ha vist mai que un treballador de l'Ajuntament faci reserves d'hotels, informi de les característiques dels distints establiments, etc.? No és normal.

Podem recordar, també, que una publicitat dirigida a potencials clients d'aquestes illes es pot fer igualment en català.

Quedi clar que no estam en contra de que es faci publicitat, sinó de la publicitat directament i exclusiva de preus. Més clardria fer publicitat de les excel·lències de la zona, de les distintes possibilitats, etc. Havíeu vist mai que la publicitat institucional parlàs de preus i oferís un telèfon per a reserves?

Perquè no digueu que ens limitam a fer una crítica destructiva, sense oferir cap mena d'alternativa, heus aquí algunes de les funcions que pensam que podria fer el Patronat:

- Procurar fer més còmoda, agradable i tranquil·la l'estada dels turistes entre nosaltres, oferint serveis i alternatives, com guarderies infantils, animació, programes culturals unificats, al marge dels que organitza cada hotel pel seu compte.

- Vigilar els renous diurns i nocturns.

- Tenir una unitat de preus i horaris a tot el sector.

- Denunciar els casos d'oferta excessiva, amb clients dormint a qualsevol racó, així com els casos d'arrendaments il·legals.

- Vigilar la neteja dels nuclis urbans, pinars i carreteres.

- Alertar sobre els perills de la destrossa constructora.

- Estimular, afavorir o subvencionar activitats recreatives, esportives i culturals (no sols els camps de golf).

- Estudiar i disposar de dades de places disponibles, ocupació i evolució del turisme a Capdepera, així com la incidència de les campanyes que es realitzin.

- Dur a terme una programació, amb prioritats del que es vol aconseguir a través del Patronat. Es a dir: Interessa el turisme de les Illes? I el de la resta d'Espanya? Com millorar la imatge de Capdepera a l'exterior? Volem tenir tot l'any obert? Etc.

Una cordial estirada d'orelles.

CALAS de CAPDEPERA

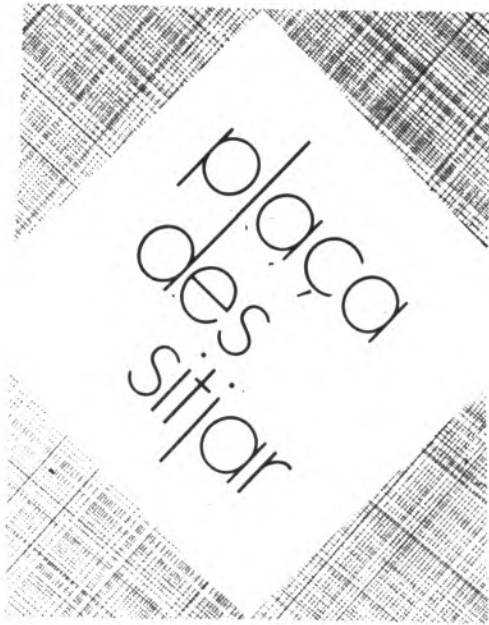
CALA RATJADA / FONT DE SA CALA / CALA MESQUIDA / CANYAMEL

LLOCS DE VENDA:

- Els dos estanys de Capdepera
- Llibreria L'Orient
- Llibreria Cala Rajada
- Casa del Mar
- Es Sitjar

CAPDEPERA - CALA RAJADA

D.N.I. Quan ja molts donaven per perdudes les mil pessetes que havien pagat per la renovació del carnet d'identitat, ara, mig any després, pareix que la cosa torna sortir a llum. Hem sentit la crida que avisava que vendrien a recollir les ditades dels afectats. Era ben hora. Si qualcú en tenia una mica de pressa...

PASQUA Les festes de Setmana Santa i Pasqua, a les parròquies de Capdepera i Cala Rajada, es dugueren a terme dins el to habitual dels darrers anys. Si de cas, destacar que la processó del dia del Ram, a Cala Rajada, fou d'allò més llamatiu, amb ase i nin fent de Bon Jesús. La processó del Divendres Sant, a Capdepera, segons es va dir, s'allargà perquè la Banda de Música tengués més temps per tocar.

CONCERTS Vegem les actuacions duites a terme per la Coral S'Alzinar i la Banda de Música, els darrers temps: La Coral donà sengles concerts a Manacor (26 març), Capdepera (27 març) i Cala Rajada (30 març). La Banda de Música participà en els dos darrers concerts esmentats, així mateix participà a les processons de Ciutat (Dijous Sant) i Manacor (Divendres Sant), actuant, finalment, a la Fira de Santa Margalida (10 d'abril). Tot un periple. Ens pareix remarcable, l'interpretació, per part de la Coral, de l'Aleluya, de El Messias de Haendel.

OBRES Tothom vol acabar abans de començar la temporada turística, i això és impossible. El fet és que l'Ajuntament decretà que les obres de muntatge d'estructures havien d'interrompre's durant la Setmana Santa i que, després, se donaria una pròrroga de tres setmanes més, per aturar-les definitivament fins després de l'estiu. Això suposa que es vagi a la mala, amb l'accelerador posat. Alguns que es volgueren passar de llests han vist ja definitivament paralitzades les obres respectives, com ha d'esser.

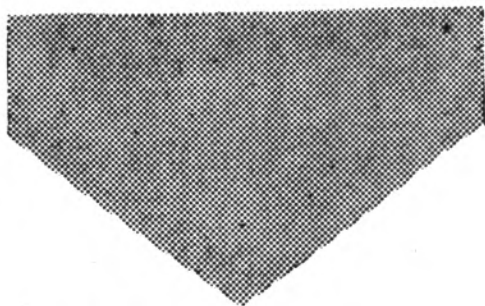
INDICADORS Trobar el Far, o Son Moll, o Cala Agulla, o Sa Mesquida, o Es Carregador, és, gairebé sempre per als turistes, una qüestió de sort, una casualitat o producte de la informació de la gent del país. El que no és, evidentment, és fruit d'uns indicadors abundants i ben distribuïts. Ai, aquesta imatge, què malament la cuidam!

UNA MES Tants n'hi ha que ja no se'n fa cas dels robatoris. Crida l'atenció, però, el duit a terme, el passat dia 6, a una caseta d'en Toni Diez, per Son Jaumell. I crida l'atenció perquè, a part de cremar mobles i altres objectes, se'n dugueren dues escopetes de caça que allà hi havia. Afortunadament, segons les nostres notícies, els lladragots han estat detinguts.

ADVERTENCIA Segons les nostres notícies, el projecte presentat pels promotors del Camp de Golf de Sos Sastres, preveu la construcció de cinquanta apartaments, i encara que no tenen permís per dur-los a terme, aquest pareix que arribarà més o manco aviat. El problema, a part del que ja suposa la construcció dels apartaments, és que aquests s'emplaçarien on hi ha el poblat talaiòtic. De la sensibilitat municipal no n'esperam miracles. Hi tindrà quelcom a dir, algun organisme oficial encarregat d'aquestes coses (Belles Arts, Patrimoni Històrico-Artístic, Conselleria de Cultura, etc.)?

Aquest seria l'emplaçament dels cinquanta apartaments. En primer terme s'observa un tram del mur talaiòtic que tancava el poblat.

AQUEST NÚMERO L'HEM FET:

Joan Nebot
 Mari-Germa Melis
 Joana Colom
 Maria Vives
 Pep Terrassa
 Lluçia Sirer
 Mª Antònia Nadal
 Jaume Fuster
 Ani Muñoz
 Antoni Amorós
 Gabriel Torres
 Domingo Chaparro (fotos)
 Gabriel Flaquer

BOLLETÍ DE L'OBRA CULTURAL
 BALEAR

Capdepera-Cala Rajada

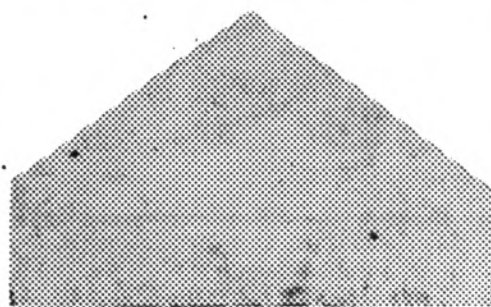
ABRIL 1988

Carrers d'es Port, 43
 Capdepera

*Dipòsit Legal: 197/80

Imprimeix:
 APOSTOL Y CIVILIZADOR, Petra

Els articles publicats en aquesta
 revista, expressen únicament
 l'opinió dels seus autors.

retalls

- El què ens han fet amb la renovació del D.N.I. és una grolleria. No ho trobau?

- Me voleu dir com es pot sortir d'una discoteca, en cas d'emergència, per la porta destinada a tal fi, si la tenen tancada amb un pany i unà cadena?

- Es torna parlar d'urbanitzar zones que crèiem protegides, com és ara la muntanyola del Far, i mirau si n'hi ha que són llests que ja han comprat mils de metres de terreny per continuar fent les mateixes animalades que per Cala Lliteres.

- Patronat del Castell. Patronat de Turisme. Queda tan bé això de Patronat! I si nosaltres en féssim un?

- M'han convidat per anar a ajudar a la Comissió de les Festes del Carme, perquè, a lo vist, enguany celebren el desè aniversari i volen que siguin sonades. Necessiten gent amb ganes de fer feina. Ens animam tots a donar una mà?

- Si no sabeu què heu de fer amb el vostre cotxe vell, el podeu dur a acabar d'omplir una finca que dona a la carretera de Son Moll, on diu "Se admiten coches". Com és que es consent aquesta porqueria?

- Si sou pessimistes i pensau negativament de vosaltres mateixos, fixau-vos arreu en els altres i veureu com no sou tan dolents com pensau.

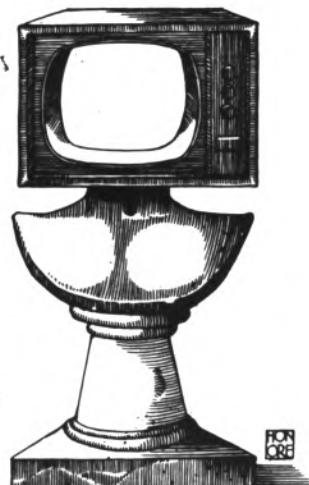
- Hi ha vegades que com més ganes tenc d'ajudar a una persona més impotent em sent per fer-ho.

- Quina llàstima que no sàpiga escriure el que sent. Hi ha moments que no necessit.

- La primavera és, segons jo: Llum, alegria, verdor, imaginació, ganes de fer coses... Però també és: Depressió, inestabilitat, necessitat d'afecte...

Per què els humans estam tan plens de contradiccions?

ESTISORES

Cartes a Cap Vermell

Amics de "Cap Vermell":

Consider un deure, molt plaent, el felicitar amb tot entusiasme a l'animós Club Ciclista Capdepera per l'organització de la Diada Cicloturística del passat dia 10 d'abril, i, clar, subsidiàriament, a aquest personatge irrepetible que és n'Ataulfo Martínez, conjuntament amb tots els directius del Club, començant per Jeroni Alzina "Jeroniet".

La ruta escollida, fou d'allò més encertat: Capdepera-Cala Rajada-Cala Agulla-Cala Mesquida, amb la col.laboració de la Policia Municipal, ambulància i cotxe-taller.

A l'arribada a Sa Mesquida s'oferí un bon àpat, amb vi i begudes refrescants, en uns moments plens de bon humor i bulla. La participació va ser ben nombrosa, tant de nins com de majors, amb bicicletes "de corredor" i bicicletes de passeig.

Aquesta gent treballa per potenciar i impulsar aquest esport tan bell i pràctic. Ja sabeu allò de que ui mou les cames mou el cor.

Desig que a la pròxima edició hi participi encara més gent.

Enhorabona.

UN AFICIONAT ESPORTISTA

Senyor director de "Cap Vermell":

Havia sentit parlar a bastament sobre uns plànols exposats a l'Ajuntament, mesos enrera, del projecte guanyador del concurs d'idees sobre la Plaça dels Pins. Què serà, què no serà?

Bé, ja ho veim, una bateria de dotze telèfons, enmig com el dijous. Era això?

Si això no és un xurro, un pegat, una asada, ja me direu què és.

La Companyia Telefònica fa el seu agost a les nostres places. I aleshores?

Saben els veïnats el que es cou aquí i què serà de la "seva" plaça i la de tots?

Desig creure que hi ha seny en el Consistori... i el que sigui sonarà. Què serà?

Déu mos guard d'un "ja està fet".

Adéu. Gràcies.

UN FEEL LECTOR

DURANT EL MES DE MARÇ...

Han nascut:

Juan Francisco Risco Martín,
de Juan i Eugenia.
Marta Esteva Thomàs
i Miquel Ferran Esteva Thomàs,
de Felip i Júlia Aina.
Carlos Leonardo Muntaner Sancho,
de Leonardo i Natalia Esperanza.
Carolina Valero Cano,
d'Angel i Milagros.
Juana Picó Garau,
de Francisco José i Juana.
Ana Maria Viejo Fuster,
de Juan Francisco i Antonia.
Josep Genovard Brotad,
de Joan i Maria.

S'han casat:

Gaspar Reixach Muntaner
amb Mª Dolores Campins Vivancos.
Manuel Rodríguez González
amb Mª de la Salud Uceda González.
Servando Cacho Hernández
amb M^a del Carmen Medina Suárez.
José Bautista Rodríguez
amb Elke-Ursel Hoffmann.
Juan Luis Esquerdo Alcaraz
amb Andrea-Beate-Claudia Medger.

Han mort:

María Dolores Ruiz Castillo
Antònia Nadal Julià
Pere Riera Carrió

Vela? No, gràcies

Tothom s'ho esperava. Era un secret en veu alta, però a principis de desembre passat es feu oficial la celebració de la disciplina de vela a Barcelona. Enrera queda tota una història, trista i lamentable, que algun dia hauran d'aclarir els altres estaments organitzatius dels Jocs Olímpics.

Tot començà el vespre el vespre abans de la sortida cap a Lausanne de la representació espanyola que haurà de defensar la candidatura de la Ciutat Comtal dies després. De manera ràpida i precipitada s'introduí en el projecte referent a la vela, el "pla Barcelona". Amb calçador i moltes dificultats es redactà un mini-projecte que fou enviat a la ciutat Suïssa, juntament amb el projecte-estrella: la badia de Palma. Barcelona sortí elegida seu, amb el "suport" inqüestionable de la imatge; el carisma del nostre marc incomparable.

Però, davant la sorpresa de molts de mallorquins i no pocs catalans, començà a circular el rumor de que la vela es celebraria a la bocana del port de Barcelona.

des d'aquell moment s'inicià una campanya deplorable d'intoxicació per part de la premsa catalana i d'organismes oficials. La Federació Espanyola de Vela s'inclinà descaradament vers l'opció catalana. El seu president arribà a escriure un llibre criticant o infravalorant la badia de Palma. "El vent a Mallorca, és una loteria", digué en una demostració de saviesa. Regatistes de conegut renom, residents a Barcelona, exaltaren les excel·lències de les "netes i cristal·lines" aigües del port barceloní. I així innumbrables declaracions i accions encaminades més a enfonsar les possibilitats de la nostra ciutat que no pas a valorar les pròpies de la seva opció.

Pareix lògic, per bé que és discutible, que Barcelona aglutini totes les disciplines esportives a prop del seu recinte urbà. Però no pareix tan coherent que:

- Es presentàs a Lausanne el "projecte Palma" - Per què no es preparà millor i més adequadament la possibilitat de Barcelona?

- Tampoc pareix coherent que s'hagin utilitzat maniobres grosseres per aconseguir els seus propòsits. Insultar i menysprear la badia de Palma és una ofensa molt greu i que ha posat en perill la meravellosa imatge de la nostra Illa.

- ¿ Per què qüestionar el fet de què Palma tenguí les millors instal·lacions de vela de tot l'estat espanyol a Cala Nova ?

Tota aquesta història pud. Mentrestant, "ja tenen la seva vela.". No podem evitar un somris sarcàstic quan observam la famosa "pegatina" que tanta gent enarbolà aquests mesos: " Ara més que mai, la vela per Barcelona".

MIQUEL ANGEL FLAQUER

EL SERVEI D'ASSISTÈNCIA SOCIAL A CAPDEPERA

El següent article té com a única pretensió la de donar a conèixer el servei d'assistència social de l'Ajuntament, aclarint un poc les funcions i actuacions que du a terme.

El treball que realitza l'assistent social a un municipi abasta el que s'ha vingut a dir atenció primària, és a dir, que està dirigit a tota la població en general. Les funcions principals que té el treballador social són les següents:

1. Atenció psico-social a l'usuari que ho requereix. Per això es fa un estudi del cas que presenta i s'apunten les possibles solucions juntament amb l'usuari. Es tria la que pareix més convenient tinguent en compte que ha de ser realitzable. Quan ja s'han duit a terme les accions o gestions necessàries s'avaluen els resultats i es fa un seguiment del cas. El seguiment és important, no s'ha de perdre el contacte ni el temps que dura la relació amb el servei ni quan ja s'ha arribat a uns resultats, per tenir sempre un contral de l'evolució de la situació.

L'objectiu principal és aconseguir que la persona que arriba al servei demanant qualsevol tipus d'ajuda sigui la protagonista de la seva història i es responsabilitzi de les seves accions, és a dir, l'assistent social ha de promoure l'autogestió.

2. Funcions de gestió. Són complementàries del primer punt, o bé es realitzen si la persona que les necessita no les pot fer (persones malaltes, invàlids...)

3. Derivació dels casos. Quan la resolució dels casos surt de les possibilitats del nostre servei, el cas es deriva a les entitats o recursos adequats que ja formen part dels serveis especialitzats (Tribunal Tutelar de Menors, hospitals, centres de minusvàlids, etc.)

4. Informació i orientació. Assessorament sobre vies d'accés a recursos materials o de promoció, a on s'ha d'anar per demanar una ajuda, etc. També s'aclareixen dubtes de tipus burocràtic.

Ja fora de les funcions merament assistencials, el servei procura recolzar i promocionar sectors socials concrets dins de la nostra comunitat (vellesa, infància...) perquè la seva vida dins el poble sigui lo més integrada possible.

També forma part del treball social l'elaboració de programes o projectes concrets que incideixen sobre qualsevol àrea de l'acció social d'una comunitat.

Capdepera, 13 d'abril de 1988
MARIA TERESA FLAQUER VILLIGER

EL CEMENTERI CIVIL

9.- LA RESPOSTA EVANGELICA

Els anys més conflictius entre ambdues comunitats, de 1887 a 1896, coincideixen amb l'estada a Capdepera del vicari Artigues. En aquests anys cal distingir dos períodes, abans i després de finals de l'any 1891, en que hi ha eleccions municipals, les primeres amb sufragi universal, i que guanyaren els conservadors. Precisament cal remarcar aquesta data perquè l'altre factor que més fortament condicionà el normal desenvolupament de la comunitat evangèlica fou la política del partit conservador local.

El primer període, 1887-1891, fou de govern liberal i la primera autoritat municipal D. Sebastià Ferrer Pellicer (Cofeta). Don Sebastià era tot un personatge i la seva bonhomia marcava i omplia l'Ajuntament; home cult, llicenciat per la Facultat de Medicina de Barcelona i metge titular del poble, profundament catòlic i preocupat per la situació religiosa de Capdepera, fou el qui sol·licità i organitzà la fundació de la comunitat de monges franciscanes. Amb tot i això, la seva postura fou digna i, com a representant del poder civil, no es deixà manipular.

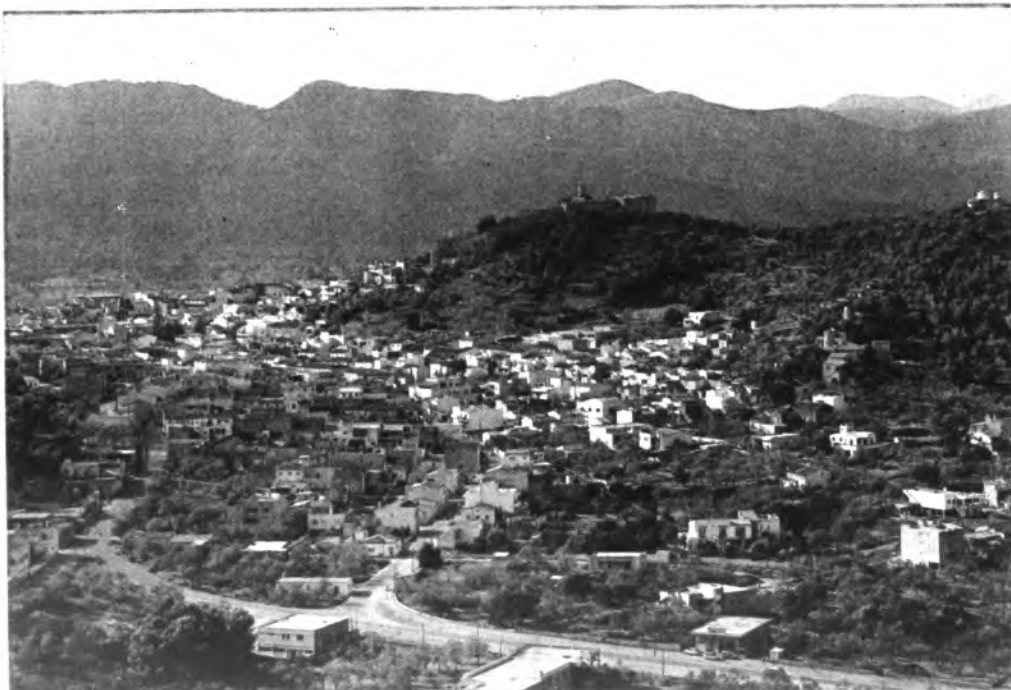
A l'any 1889 l'inquiet vicari Artigues intentà aïllar la sepultura d'un nin enterrat al cementeri civil; el pare del nin comunicà que si ho feia així reclamaria, doncs la llei reconeixia el dret a escollir sepultura. Aleshores, el vicari acudí al senyor batle el qual "ha cregut convenient consultar-ho al Governador Civil; emperò aquest no ha contestat(1). Sembla que D. Sebastià deixà passar el temps perquè l'oblit esvaís el conflicte.

Un altre exemple il·lustratiu del comportament del batle també està recollit a una carta que el vicari Artigues envià al senyor

bisbe per contar-li la manera com s'havia realitzat un enterrament civil i, ja que ell no havia aconseguit la prohibició d'aquest tipus de manifestacions, pensava que tal vegada el bisbat si que ho aconseguiria. "Avui, quan he arribat de Palma, he sebut que havia mort una dona de religió protestant a una casa situada a les afores de la població i a la part del cementeri, i l'han acompanyada en processó solemne, entrant-la al poble i voltant per alguns carrers dels més centrals, acompanyada dels ministres protestants d'aquesta (Alou i d'Artà (Castell)); una vegada en el cementeri, després d'unes cerimònies, s'ha pronunciat un discurs pel ministre d'Artà que ha durat més de mitja hora. Fa uns vint dies que moridos nins als quals els seus pares no havien volgut batiar, llavors ja es practicà la mateixa cerimònia. Amb això i que el senyor batle pareix que no està disposat a impedir aquestes manifestacions que estan prohibides per la llei... Cal afegir que des de la casa de la difunta hi ha camí públic i recte cap al cementeri"(2).

La difunta era na Catalina Ferrer Verger, natural de Capdepera i que vivia a Ses Pedres, a una casa situada entre Na Velleta i Son Poca Palla. Aleshores, el camí de pujada al poble era per Na Velleta i carrer de la Mar, doncs encara no s'havia acondicionat la Plaça de l'Orient ni tampoc obert cap carrer entre els carrers de la Mar i d'Es Port; per tant, la comitiva que acompanyava a la difunta pujaria fins a la Plaça de l'Orient per baixar pel carrer d'Es Port.

La Junta de Sanitat municipal també envià una carta al senyor bisbe, contestant a la que abans havia enviat el vicari, negant que hi hagués camí recte i públic cap el cementeri i que l'acompanyament hagués estat una manifestació pública,(3)

En aquell temps els acompanyaments dels difunts eren prou solemnes. La comunitat evangèlica no volia automarginar-se i, per tant no podia renunciar al que era costum en el poble. Tampoc tenia intenció de donar cap conflicte per perdut i menys realitzar la voluntat del vicari Artigues.

Si en aquest període de govern liberal l'Ajuntament tengué una actitud conciliadora, en el següent període, 1892-1896, el govern municipal conservador adoptà unes actituds agressives vers la comunitat evangèlica i estigué sempre sotmès a la voluntat clerical. A aquells anys, per decisió municipal, foren tancades l'escola i la capella evangèlica i als seus membres no els quedà altre remei que practicar el culte de forma quasi clandestina.

Una carta signada pels regidors conservadors que durant aquells anys governaren l'Ajuntament, dirigida al senyor bisbe, ens aclareix el comportament d'aquest grup polític. El paràgraf més significatiu és el següent: "Fills feuls som de l'Església Catòlica Apostòlica Romana, i com a tals feim i desitjam lo que mana i desitja el nostre Prelat, i destorbam, en quant ens és possible, lo que ell mateix desitgi destorbar o impedir. Disposi Déu de nosaltres i d'una i mil vides si les tenguéssim, abans de consentir separar-nos d'aquesta conducta" (4).

D. Bartomeu Alou sabia que en els pobles petits, com Capdepera, sempre hi hauria "voluntats dèbils", com ho qualificava ell, que es doblegarien a les influències clericals; també era conscient de què la lluita era clarament política, una qüestió de poder. Segons en Josep Jiménez Lozano, la qüestió d'un enterrament civil era un problema essencialment polític, precisament perquè la religiositat i la fe catòlica no han tengut, freqüentment, més contingut que el polític (5).

La resposta evangèlica fou, de cada vegada

més, testimonial. A finals de 1893, setanta-cinc membres adults de la comunitat declararen i signaren, en presència del notari D. Antoni Massot, el següent document (6):

Primer.- Que els signants renunciïn a l'Església Catòlica Apostòlica Romana i als seus ritus i cerimònies, autoritzant-se recíprocament a visitar-se quan estiguin malalts, sense que ningú pugui destorbar-los, facultant-se per expedir i treure de la cambra on estigui el malalt a qualsevol persona, sigui qui sigui, que s'atreveixi a molestar el malalt en les seves creences religioses.

Segon.- Que, com a conseqüència del que s'ha exposat, volen ésser enterrats en el cementeri civil.

Tercer.- Els qui seran membres de l'Església Evangèlica Metodista autoritzen el seu Pastor o Predicador perquè els visiti i li concedeixin les mateixes facultats que consten en el primer apartat".

Aquest document assenyala perfectament les dimensions del conflicte, on unes persones que sempre actuaren de conformitat amb la llei i les seves creences foren perturbades per l'autoritat o amb el seu consentiment, fins i tot, en l'intimitat familiar.

PEP TERRASSA

- (1) Arxiu Diocesà. Informe del vicari Artigues al senyor bisbe. 5-3-1889.
- (2) Arxiu Diocesà. 8-8-1891.
- (3) " " " "
- (4) " " " 6-5-1897
- (5) "Los cementerios civiles". Ed. Taurus. Pàg. 14.
- (6) Arxiu Notarial de Manacor. El meu agraïment a D. Francesc Garau, qui me facilità una fotocòpia del document.

esports

Aquest mes començaré parlant de ciclisme. Pareix que el Club Ciclista Gabellí està ressorgint de bell nou, de la mà dels coneguts A. Martínez i Jeroni Alzina.

El passat 10 d'abril, dia de l'Angel, el Club Ciclista organitzà una cicloturista o festa del pedal, que consistí en una excursió en bicicleta fins a Cala Mesquida, per, una vegada allà, recuperar forces amb un saborós berenar, i finalment reprendre el camí de Capdepera.

Considerant el dia que era i donades les circumstàncies, es pot dir que el nivell de participació fou tot un èxit, essent digne de destacar la col·laboració de l'Ajuntament a tots els nivells.

Es d'esperar que, a partir d'ara, aquests aconeixements ciclistes tendran lloc més sovint. Igualment, es dona ja per fet que enguany, per Sant Bartomeu, s'inclourà en el programa de festes una carrera ciclista d'envergadura.

Des d'aquestes pàgines feim una cridada, en nom del Club Ciclista Gabellí, perquè tots els aficionats al món del pedal que vulguin ajudar a aixecar ben amunt aquesta entitat,

no dubtin de posar-se en contacte amb els esmentats Jeroni Alzina i Martínez. Seran ben rebuts.

També el dia de l'Angel, però a la part del decapvespre, tengué lloc en el camp de tir de Son Jaumell la ja tradicional tirada de colomins a benefici de la Cambra Agrària. La participació sobrepassà les setanta escopetes, quedant classificat en primer lloc en Ramis, de Ciutat. El primer classificat local i tercer de la general va ésser en Paul Scarlett.

Els jugadors de l'equip de Tercera Divisió de l'Escolar pareix que han pres cartes en l'assumpte de la delicada situació de l'equip. Sembla que la salvació de la categoria s'ha assumit com una qüestió d'amor propi. De fet, matemàticament, encara és possible evitar el descens i ja se sap que mentre hi ha vida hi ha esperança. Faria falta gairebé un miracle i una perfecta harmonia entre equip i afició. I l'afició, siguem sincers, fa freda amb motiu.

El que sí s'aproxima és una dimissió massiva de directius, una vegada acabada la lliga, que pot tornar deixar l'Escolar a la deriva. Però, d'aquest assumpte, en parlaré el mes que ve.

BIEL FORRES

CONVERSES

Entre que al "nou" Patronat del Castell no li va fer massa gràcia el nostre comentari respecte del futur museu de Ca's Governador, i que ens pareix interessant conèixer quin futur li espera a l'entitat després de les darreres incorporacions, hem arribat a la conclusió que això només es podia solucionar conversant. Aquesta és l'entrevista mantenguda amb en Xisco Terrassa, vice-president del Patronat i cap visible d'aquest organisme.

PARLEM D'AQUEST FUTUR MUSEU DE CA'S GOVERNADOR, XISCO, MEM SI ACLARIM QUE HI VOLEU FER...

Realment partim de zero. Pensam en un museu etnològic. De fet, ja comptam amb diverses ofertes de material: una premsa de vi, instruments de feina del camp, etc. D'això en podem trobar, sense grans despeses. Altres coses, com ceràmica o objectes de valor artístic, ja són més difícils d'aconseguir, sobretot sense doblers. Això suposa que, a part d'unes hores de visita diària, hi ha d'haver una persona permanentment per guardar el recinte i oferir informació. És una figura a dignificar.

SEGUIM SENSE VEURE-HO CLAR...

Nosaltres no estam tancats ni a crítiques ni a suggerències. Qui vulgui criticar que ho faci, però si vol parlar-ne, sempre serà escoltat. Els qui de veritat estimen el Castell és hora que comencin a posar-hi les mans. Nosaltres no creim esser els únics que en sabem ni volem imposar criteris, i sí escoltar i esser receptius.

TORNEM AL MUSEU...

El futur Museu s'ha d'anar muntant i organitzant a poc a poc, sense posar-nos nerviosos. Fins ara no n'havíem tengut de cap casta, així que ara podem estar una mica més i l'hem d'anar fent bé. No es tracta d'omplir la Casa del Governador per omplir-la, sinó de mirar què val la pena de posar-hi i què no. Admetem que, com que no tenim les coses prou clares, es fa necessària una tasca d'investigació que fonamenti el treball de recopilació de material.

PARLA'NS D'ALTRES TASQUES A DUR A TERME EN EL RECINTE DEL CASTELL.

Mirau, tenim encarregat un nou projecte per a una altra fase d'obres a dur a terme i que, majoritàriament, han d'esser d'excaució. Quedau convidats a veure i comentar aquest projecte.

COM PENSAU CELEBRAR EL VÈ. ANIVERSARI DE LA RECUPERACIÓ DEL CASTELL?

El dia 22 de maig tenim previst celebrar una sèrie d'actes, amb dues vessants. El dematí el dedicarem als nins de les escoles, amb una descoberta i distintes actuacions per als més petits. El decapvespre seria bàsicament musical, amb participació de la Banda de Música, grups de ball de bot, Sis Som, etc. El dia 23, en el Saló d'Actes de l'Ajuntament, hi haurà una taula rodona, amb gent del poble, per parlar, una vegada més, del futur del Castell. Així mateix, durant els dies de commemoració, hi haurà una exposició d'escultures d'en "Sarasate" a la Sala de Ca's Mestre de Son Not.

TU, A PART DE LA TASCA QUE DUS A TERME EN EL SI DEL PATRONAT DEL CASTELL, TAMBE ESTAS AL FRONT DE LA COMISSIÓ MUNICIPAL PER A LA COMPRA DE TERRENYS Y CONSTRUCCIÓ DE RESIDENCIA I LOCALS PER A LA TERCERA EDAT. COM ESTA TOT AQUEST ASSUMPT?

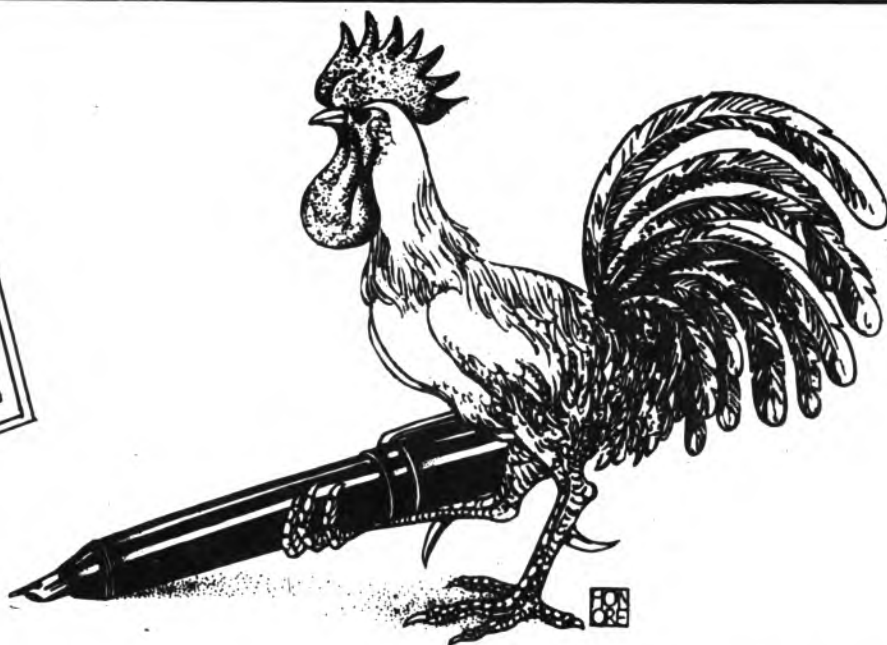
Bé, vosaltres ja publicàreu que s'havia comprat el solar de Ca'n Rata per a la futura residència. Efectivament, és així. Són 3.500 m² a un lloc cèntric, en què la gent major, a part de la necessària tranquil·litat, tindrà a prop tots els serveis que necessita regularment, sense necessitat de llargs desplaçaments. Així mateix, la gent gran que estigui a la residència podrà seguir vivint en el context urbà i social que li és familiar.

I QUÈ PENSAU FER-NE DE L'ACTUAL LOCAL DE LA PLAÇA DE LA CONSTITUCIÓ?

La idea és que segueixi mantenint-se, d'acord amb la junta de l'Associació, ampliant-lo inclús amb nous servicis sanitaris, de cuina, magatzem i bar. Aquestes obres poden començar en qüestió d'unes poques setmanes. Per altra part, a Cala Rajada tenim uns terrenys a la zona d'Es Vinyet, per als quals encarregarem una projecte de local social de l'Associació "Sol Naixent". Si tot anàs a un ritme normal, dins un any, aproximadament, es podrien dur a terme les obres. Pel que fa a les obres de la Residència, s'estan fent els estudis topogràfics i es redacta el projecte, esperant que els treballs puguin començar abans de que acabi l'any.

JA EN TEMPS DE LA REPÚBLICA EXISTÍ UNA CERTA POLEMICA SOBRE AQUEST SOLAR, PERQUE HI HAVIA UN SECTOR QUE DEFENSAVA QUE S'HI FESSIN LES ESCOLES.

No ho sabia, això. Evidentment, es tracta d'un bon lloc, protegit de la tramuntana, amb una vista excel·lent que mai no es podrà tapar, assolellat i amb zona verda suficient.

ESTATUT, PARLAMENT I AUTONOMIA

Shell diu que "la democràcia exigeix l'existència d'institucions que permetin al poble sobirà expressar la seva voluntat i participar, d'aquesta manera, en el procés de formació de la voluntat política". En conseqüència, dins una democràcia parlamentària com és la nostra, les institucions tenen la funció d'acollir els representants populars, als quals s'encomana la tasca de legislar. El nostre Parlament, per tant, és la suprema manifestació de la democràcia, en forma d'autonomia legislativa i com a cambra representativa.

Els avantatges de l'autonomia política se centren en una major participació popular en les tasques públiques, una aproximació de l'Administració al ciutadà, la recuperació de les nostres pròpies institucions històriques, adaptades a les circumstàncies i als temps, una certa quota d'autogovern que satisfaci bona part de les nostres aspiracions nacionalistes, un major i millor control de l'activitat i la despesa públiques i, sobretot, aquesta capacitat de legislar.

La nostra organització estatal, contemplada en el marc de la Constitució, concedeix a les Comunitats Autònomes, no només la capacitat administrativa, sinó l'autogovern, la qual cosa significa que aquestes poden prendre decisions polítiques, a més, i sobretot, de la capacitat de dictar normes jurídiques d'acord amb llurs Estatuts. I en el preàmbul de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears es manifesta, en primer lloc, l'afirmació de la voluntat autonomista del poble de les Illes, de la institucionalització de l'autogovern i de la solidaritat entre els pobles que integren la comunitat insular, mitjançant l'aproximació i el respecte mutus.

Els principis fonamentals en què es recolza el nostre Estatut són, lògicament, els que inspira la Constitució Espanyola; però és important recordar que fou necessari un camí llarg i difícil per a redactar-ne el document bàsic, que s'aprovà finalment dia 7 de desembre de 1981, per a iniciar-se els tràmits parlamentaris pertinents que havien de culminar dia 25 de febrer de 1983, data en què fou sancionat el text legal pel Rei.

Durant aquests cinc anys de vigència estatutària, s'ha pogut comprovar que la nostra capacitat per a legislar i governar és plena i total, que l'Estatut ens és un marc eficaç i vàlid, i que les reticències d'aquells que, exercint el seu dret lliurement, en votaren en contra, s'abstingueren o no en participaren en l'aprovació per renúncia, eren fruit de temors injustificats.

Hem sabut fer testimoniatge de les nostres capacitats polítiques de la mateixa manera en què, en molts d'altres aspectes, hem demostrat d'altres valors que ens han situat com a capdavanters en relació amb la resta de les Comunitats espanyoles. En aquest sentit, és necessari recordar que l'anomenada "línia lenta" per a accedir a l'Autonomia, determinada per l'article 143 de la Constitució, al qual ens hem acollit, com a alternativa a la "línia ràpida" del 150, fou tot un encert, perquè ara podem accedir a una possible reforma de l'Estatut, mitjançant una revisió adequada d'aquest, per tal que el document pugui reparar les carencies actuals d'una manera eficaç i positiva, a partir d'un examen minuciós i conscient dels errors en què poguem haver caigut, els desercerts en què hàgim pogut incórrer, i, sobretot, a partir de l'anàlisi de l'experiència d'aquests cinc anys.

Es necessari tenir un coneixement exacte de les possibilitats reals, el sostre i les limitacions del nostre Estatut, amb el qual no és possible, actualment, entre d'altres coses, l'acceptació de determinades competències transferides des de l'Administració Central a l'Autònoma.

Quan es parla, per tant, de revisar l'Estatut, es fa sobre la base d'una necessitat legal, i no com a expressió d'una aspiració política -que també ho és- gratuïta. Aquests cinc anys són, doncs, una experiència gratificant i única. Constitueixen la primera passa d'un llarg camí que tot just hem començat; però, sobretot, són una fita històrica que hem tengut el privilegi de viure i protagonitzar.

Jeroni Albertí i Picornell
President del Parlament
de les Illes Balears.

així va el món

PLUJA ACIDA

La combustió de fòssils a centrals tèrmiques, automòbils i fàbriques, produeix diòxid de sofre i àcids nitrogenats, origen de l'acidificació del sòl i aigües.

El cicle del sofre, principal pol·lucionat, és el següent. Una part del sofre es deposita a terra, al voltant del focus contaminador, en forma de partícules sòlides. L'altra queda, flotant, a l'atmosfera, en forma d'àcid sulfúric i és transportada pels vents i depositada a terra amb l'aigua de pluja, acidulant-la.

Els efectes de la pol·lució, segons el biòquimic alemany Bernhard Ulrich, es poden dividir en tres fases. De tot d'una el nitrogen present a la pluja àcida és un nodriment més per a les plantes, que poden créixer d'una manera més ràpida. A la segona fase els nodriments es perden per dos motius. L'àcid s'acumula en el subsòl i a partir d'una determinada quantitat no resulta possible la seva neutralització, disminuint els nodriments. Al mateix temps, els sulfats que porta la pluja àcida reaccionen químicament amb els nodriments, com per exemple el calci i el magnesi, i els elimina. Al final, un cop eliminats els nodriments, el sulfat combina amb els metalls, sobretot amb l'alumini que es troba en quantitats importants a la majoria de sòls. La dissolució de l'alumini en el fosfat és altament tòxica i la causa de la mort de les plantes en atacar l'alumini les cel·lules de les arrels i destruir les defenses contra els organismes infectants que invadeixen la planta.

El procés d'intoxicació als llacs és semblant al dels boscos. Un llac en estat "natural" té una acidesa al voltant del PH 7; el grau d'acidesa baixa a mesura que augmenta l'acidificació produïda per la pluja. Quan el PH baixa a 5 minva la varietat d'espècies de peixos i invertebrats, per exemple, un PH per davall de 4 és mortal per als salmons. L'alumini es torna més soluble a mida que l'acidificació augmenta i el diòxid d'alumini s'instal·la a les ganyes dels peixos.

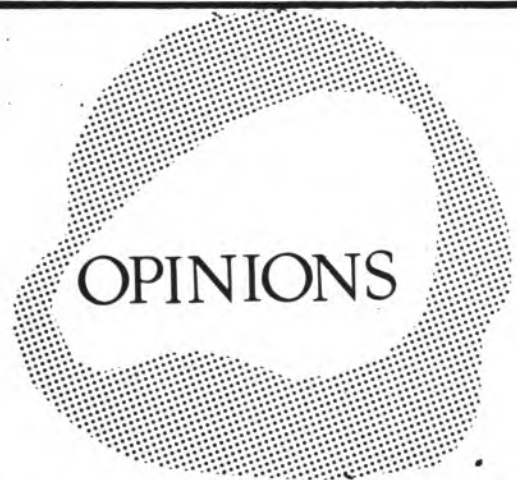
L'any 1972, Suècia donà la veu d'àlarma al morir mils de peixos dels seus llacs. L'any 1982, a Suècia han mort 4.000 llacs. A Noruega les reserves de truites han desaparegut de 2.000 llacs, a més de l'extinció de diverses espècies. Un informe calcula que a l'any 2.000, 48.000 llacs canadencs estaran greument afectats per la pluja àcida.

A Alemanya Federal més d'una tercera part dels arbres sofreix les causes de la pluja àcida. Als boscos de Baviera el 46% dels arbres estan afectats i a Baden-Württemberg el

49%. Un arbre de coada deu morirà. Segons el govern, entre 1977 i 1982 unes 1.500 Ha. de boscos de Baviera ha mort. El provesor Ulrich comenta "A la pròxima dècada (la dels 90 es preveu un fort augment dels danys forestals a l'Europa Central".

L'emissió de diòxid de sofre a Europa, entre 1910 i 1950, fou d'uns 25 milions de tones/any. A la dècada dels 70 augmentà fins als 70 milions de tones/any.

Anglaterra emiteix 15 milions, a EEUU de 26 milions de tones/any, i la URSS és el campió mundial de contaminació de sofre.

PASSEIG MARÍTIM CALA LLITERES-CALA AGULLA

Aquest "altre" passeig vora el mar és ben evident que necessita adecentar, alinear i millorar en tots els aspectes.

Potser, no crec que sigui cap utopia, aquest passeig que discorre entre el mar i una sèrie d'establiments hotelers, podria fer-se arribar fins a la placeta-rotunda de Cala Agulla. O és impossible? Es tractaria, simplement, d'omplir un tram curt de zona rocosa.

La construcció de nous edificis a Cala Rajada es fa a un ritme frenètic i crec que els seus habitants bé es mereixen, com a mínim, una especial atenció. L'erecció d'un caramull enorme d'apartaments per aquella zona bé obligarà, imperiosament, a remodelar aquest curt però interessant i atractiu passeig.

A part del meravellós passeig que va d'Es Carregador a Es Faralló, la nostra zona no disposa, tot i reconeguent les indiscutibles bel·leses naturals, de massa llocs on la gent es pugui esplaiar, com perquè ara es desprecia la possibilitat de fruit d'aquest altre passeig marítim que comentam.

Així mateix, aquesta obra tendria un impacte indubtable de caire turístic i constituiria una millora estètica.

¿Deu haver-hi interès, per part de les forces polítiques, per arribar a un consens, afirmatiu, sobre aquesta qüestió? ¿S'arribarà a la convicció de que aquesta obra, a més dels beneficis indubtables per als ciutadans rasos, també pot resultar una inversió rendible de cara al futur per a aquest racó magnífic on vivim: Capdepera i Cala Rajada?

JOAN PUJADAS

des del Castell amb AMOR

Finals de març, principis d'abril. Capdepera i Cala Rajada en general i alguns carrers en particular resulten pràcticament intransitables. Entre d'altres raons perquè tots volem anar a l'apotecaria, a descarregar mercaderies, al banc o la caixa, a l'estany, a la llibreria i per tot arreu, i deixar el cotxe davant la porta.

Les nostres zones turístiques creixen i creixen. Els mesos punta de juliol i agost, arribarem a ser molts, entre tots. No sé quants, però molts. Per mala sort, places i carrers no creixen, són els mateixos de sempre. No creix la plaça de l'Orient, ni la d'Es Sitjar, ni el carrer Elionor Servera, ni el d'Es Centre, ni el Gabriel Roca, ni el de l'Agulla. Els usuaris sí que augmenten.

Com acabarà tot això? ¿No ha arribat l'hora de què es faci una opció seriosa per regular el tràfic dels punts més conflictius del Municipi? No dic jo que s'hagi de semaforitzar cap lloc concret, ni que s'hagi de deixar de fer, ni que es prohibeixi la circulació total o parcial a cap indret determinat. El que dic és que ara ja, finals de març, principis d'abril, no es pot circular, que a algunes cruïlles els automobilistes hi perden més temps que a qualsevol encreuament de Ciutat, que els vianants no tenen voravies suficients per passejar sense perill de la pròpia vida, ni passos-cebra per on travessar a l'altra vorera. El que dic és que el tràfic local és un merder.

Deu haver-hi algun responsable municipal d'aquestes coses. Toca ser-hi. Que em matin si sé qui és ni si tenc res personal contra ell. Però no m'agrada la seva gestió. O no fa res o el que fa ni es nota ni es veu. I sense fer res aquest assumpte no s'arregla. Això necessita mà de metge. Amb draps calents no el curarem aquest malalt.

Resulta d'allò més entretingut anar a Correus a mirar cares. Sobretot a Cala Rajada, que hi ha molts de turistes. Sí, sí, m'heu entès bé, he dit a mirar cares. A mirar la cara que se'ls queda als turistes quan se'ls informa que els segells els han d'anar a comprar a l'estany. És un poema. La gamma resulta completíssima i va des de la simple sorpresa fins a la més renouera rialla, passant per expressions d'incredulitat, escepticisme, diversió, empenyadura, etc. etc.

Supòs que quan se'n tornen a ca seva i contenen la història de les vacances, l'anècdota dels segells deu produir la hilaritat de tothom. Alguns ni s'ho deuen creure.

Quina vergonya!

L'autèntica pineda existia abans de que hi hagués "La Pineda". Amb "La Pineda" hi ha menys pineda que mai. M'enteneu? Compreneu el subtil joc de paraules? Arribau a la comprensió de l'aforisme? Seguiu la línia filosòfica de la meva disquisició? Veis la finura del meu pensament?

Hom té una escala de valors i un ordre de prioritats. Qui més qui manco es grata allà on li fa picor. No diré jo què anar a "fer l'Angel" sigui quelcom a considerar com a vital, ni que no anar-hi sigui traumatitzant. No. Es tracta, simplement, d'una tradició, d'un entreteniment, d'un esbarjo, d'una jornada de bulla i convivència. El dia de l'Angel, si el temps ho vol, és una fita obligada per a tota la comarca de llevant, particularment per a la gent d'Artà, Capdepera i Cala Rajada.

L'escala de valors i l'ordre de prioritats de la Banda de Música, pel que es veu, no passa pel dia de l'Angel. Se n'anaren a tocar a la Fira de Santa Margalida. Ells sabran.

El Sr. Maravall troba que els mestres cobren més que no es guanyen. Els mestres troben que es guanyen més que no cobren. Els al.lots, que no són consultats, troben que podria haver-hi vaga tot l'any. Els pares, que tampoc són consultats, estan més bufats que un misto. El galliner va remogut. De vaga en vaga, sense que ningú doni el braç a tórçer, malament anirà aquest curs. Ningú en té la culpa, això ja es sap. Quan d'aquí a uns dies es convoqui la vaga d'hosteleria, tampoc ningú no en tindrà la culpa, tothom ho haurà fet bé, empresaris i treballadors. Sempre és el mateix. Frega lo metafísic una qüestió d'aquesta naturalesa.

¿Era a l'autovia Juan Carlos I que estava previst de fer-hi el polígon industrial? ¿Que no? Ningú ho diria.

TORNEM-HI TORNA-HI

EL CONCURS DE
"CAP VERMELL"

TORNEM-HI TORNA-HI

TORNEM-HI, TORNA-HI

L'EXIT INESPERAT DE CARTES I NOTIFICACIONS
 VERBALS DE RESPOSTES, HA FET DIFICIL SORTEJAR ELS DOS PREMIS
 PER BE QUE EL NOMBRE D'ERRADES HA ESTAT MOLT GROS.
 PER FAVOR, MIRAU-VOS-HI, POSAU-HI CURA I FEIS-HO BE.
 GRACIES.
 AL FINAL TROBAREU LES SOLUCIONS I ELS GUANYADORS DELS MESOS PASSATS

TORNEM-HI TORNA-HI, la "crem" de la creme.

1.- Va d'escoles: Aquí teniu una foto del C.P. S'Auba. A quin professor pertany aquesta bicicleta?

TORNEM-HI TORNA-HI, amb la col.laboració dels serveis psiquiàtrics de l'Ajuntament de Son Servera.

2.- Història: Qui promulgà el decret de construcció del Far de Capdepera?

TORNEM-HI TORNA-HI, la solució per a la calvície, caiguda del cabell, caspa.

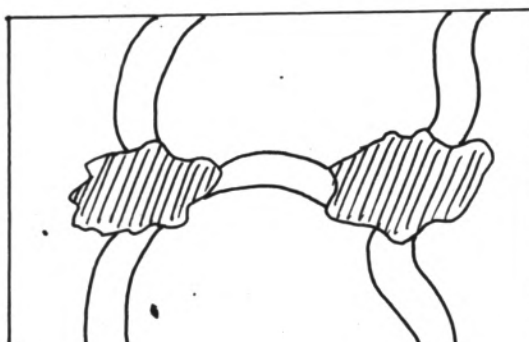
3.- Matemàtiques: Si a al nombre de pàgines d'aquesta revista li sumes el nº de l'exemplar i després ho divideixes per PI (3'1416), tindràs el resultat d'un número màgic. Quin?

TORNEM-HI, ja ho veurem; TORNA-HI, ja ho veuràs

4.- Política: Quin avió utilitza el Sr. Guerra per tornar de vacances de Setmana Santa?

TORNEM-HI TORNA-HI, amb "rostro" per la vida.

5.- Enginy: És possible passar per tots aquests ponts sense passar dues vegades pel mateix?

EL CONCURS "TORNEM-HI, TORNA-HI" ESTA EXEMPT D'IVA
PER QUALIFICAR-SE A SI MATEIX COM A CONCURS NO LUCRATIU
I PRESTADOR D'ENTRETENIMENT.

I ARA LES SOLUCIONS

MES DE FEBRER:

- 1.- La tribuna del camp de futbol caigué dia 3 d'octubre de 1986, a les 18'25 hores.
- 2.- Ana Mª Muñoz i Xisco Campins, els festosos de la foto.
- 3.- Biel Torres, el de la Benemèrita.
- 4.- 489/495 "e".
- 5.- 17 vegades sonà la Banda de Música durant l'obra "El Rei Herodes".

oooooooo

Número de contestes encertades: 2

Guanyador: ANTONI RIERA CERDA

MES DE MARÇ:

- 1.- Els quatre personatges que interpretaren el Ballet Bolshoi eren: J.Moyà, F.Macarro, P.Cortada i J.Parra.
- 2.- 25 vegades surten les paraules "Cap Vermell".
- 3.- Jeroni Morey va fer de Bon Jesuset.
- 4.- Si Déu vol, tendrem en Luis E. Aute aquest estiu.
- 5.- No hi ha cap relació entre aquest autor i la normalització lingüística.

oooooooo

Número de contestes encertades: 5

Guanyador: BIEL BAUCA VALCANERAS

aforismes incòmodes

- Massa vegades, el nom d'un home és criteri de veritat o de falsedat.
- És gran la capacitat d'autoengany i petita l'atenció que li dedicam.
- Parlam dels altres alegrement i exigim que els altres parlin de nosaltres molt seriosament i amb gran delicadesa.
- La crítica ens costa poc, l'autocrítica molt.
- Heu observat la feblesa dels qui es diuen forts i miren els altres com a dèbils?
- Tots tenim por. Uns ho saben i ho diuen, altres ho saben i no ho diuen, uns altres ni tan sols n'han pres consciència, i, finalment, n'hi ha uns altres que no en volen saber res.
- Equivocar-se és cosa de tots; reconèixer els propis errors és cosa d'alguns.
- Un gran mal: la manca de reconciliació amb un mateix.
- Fàcil és pronunciar la sentència, com si fóssim entesos, sobre assumptes que ignoram.
- No és cert que ens sigui igual el què pensen

i diuen de nosaltres.

- Ens creim molt lliures i no veim que molt sovint decideixen per nosaltres, i nosaltres ben contents creguent que som nosaltres els qui hem pres la decisió.
- Que un fet tenguí distintes interpretacions pertany a la naturalesa del fet i a la naturalesa de l'home, però que es discuteixi sobre fets o no fets evidents, això és deplorable.
- Amb molta facilitat passam de la hipòtesi a la tesi, de l'interrogant a l'afirmació.
- Frequentment, al que és dogmatisme, tancament i mal geni, li deim coherència amb les nostres idees; al que és covardia li deim amabilitat i esperit dialèctic.
- Baix nobles projectes s'hi poden amagar desitjos inconfessats de poder.
- Poques realitats tan subtils com l'egoisme; sempre està a punt per fer-nos quedar bé davant nosaltres mateixos.

ANTONI RIUTORT

L'ACCIÓ SOCIAL A CAPDEPERA

Capdepera, com a municipi amb Ajuntament propi, està constituït pels nuclis de Cala Ratjada i Canyamel; ambdós són zones costaneres i turístiques, contrastant això amb el caràcter més rural de Capdepera.

L'Acció Social a Capdepera neix fa uns vuit anys, degut a la iniciativa d'un parell de persones de Capdepera i Cala Ratjada que portà a organitzar-se de qualque manera, per donar solució conjuntament a les qüestions problemàtiques que sorgien en el poble.

Al principi, els casos més freqüents eren els de gent de fora de Mallorca que arribava al poble, cercant feina, i es trobava sense un tros de pa per dur-se'n a la boca. A aquesta gent, se'ls habilità una petita habitació on podien romandre durant tres dies. El «cuartito» era i és a la parròquia.

Més endavant, l'atenció es va ampliar a persones i famílies que ja eren del poble. El grup se n'adonava a través dels veïns, les monges, el capellà o qualque conegut que sabia que hi havia gent que es trobava en una mala situació.

Actualment hi ha una trentena de persones que pertanyen al grup, amb col·laboracions esporàdiques d'altra gent.

L'any 1986, mitjançant el Grup d'Acció Social, l'Ajuntament va contractar el servei d'un assistent social i es va començar a treballar conjuntament. He de dir que al municipi hi ha hagut, des de llavors ençà, tres assistents socials diferents, i que la darrera que hi va entrar ho va fer el passat mes de febrer de 1988.

Descripció d'activitats

Des que es va muntar el servei, que complirà tres anys el proper mes de maig, s'han obert 51 expedients. A més a més, hi han acudit d'altres persones, solament per sol·licitar informació o gent que ha estat directament derivada cap a un altre servei.

Un dels problemes més grans de Capdepera és el de la tercera edat. Hi ha una gran quantitat de persones majors que, o bé no tenen mitjans suficients, o bé estan malalts o viuen tots sols. La solitud és un greu problema i encara més en aquestes edats.

El sector de la infància segueix darrera el dels vells; en quantitat. Hi ha molts de casos de nins maltractats, d'absentisme i de retard escolar, coses provocades moltes vegades per una manca d'interès dels pares (mares que no s'aixequen a temps de dur el fill a l'escola...).

El tercer problema és el de l'alcoholisme, que a la vegada comporta de destrucció de la família i problemes econòmics. Quan ens trobam amb el cas d'una dona maltractada, hi sol haver un alcohòlic darrera.

He deixat per al final el problema de la vivenda, molt present tant a Capdepera com a Cala Ratjada, i que és el més mal d'abordar de tots. Hi ha moltes cases velles en mal estat, que són llogades a emigrants de la península, que hi han arribat cercant feina; tenen uns preus abusius i no compten amb els mínims serveis d'higiene, d'electrificació ni d'acondicionament de la temperatura.

La col·laboració entre el Grup d'Acció Social i l'assistent social es realitza a nivell de recerca i tractament de casos. El grup és un bon recaptador de situacions problemàtiques, per la gran quantitat de contactes que té arran del poble. Molts de casos arriben al servei, derivats d'acompanyants de persones del grup.

Les reunions del Grup i l'assistent social tenen lloc cada quinze dies i és el marc de discussió de casos, d'avaluació de la feina feta i d'elaboració de nous projectes conjunts.

Projectes d'actuació

Les actuacions que es fan fins ara han estat assistencials o de gestió i seguiment dels casos, quasi sempre individuals o familiars. És en projecte fer un estudi, dividint per zones els tres nuclis de població i els afores, amb la finalitat de fer una recerca de situacions on es pugui fer feina o que estiguin en risc. Cada persona del grup s'encarrega del barri o grapat de carrers que coneix millor. Quan l'estudi estigui acabat, es procurarà contactar amb totes les famílies o persones afectades de qualque tipus de mancança.

També és en marxa el projecte d'ajuda a domicili, subvencionat per l'INSERSO. Ja hi ha un gran nombre de persones que el necessiten i l'han sol·licitat, sobretot persones de la tercera edat que precisen d'un reforçament per poder seguir vivint a ca seva.

Per altra part, l'ajuntament ja ha aprovat la construcció d'una Residència per a Majors, al terme de Capdepera. Prest es començaran a discutir les condicions i característiques que aquesta haurà de tenir.

Dintre de l'apartat d'Educació, l'Ajuntament compta amb la feina d'un pedagog, una psicòloga, una professora d'Educació d'Adults, a més d'una aula d'educació compensatòria.

L'assistent social contacta amb les famílies d'aquells infants que són tractats pel psicòleg o el pedagog a les escoles, i que també necessiten la comprensió i l'esment mínims per part dels pares. Els mestres i els professionals de la salut que detecten qualche cas amb implicacions familiars, ens ho solen fer arribar i ens expliquen allò que saben.

Ja per acabar, hem de dir que en la resolució dels casos o en la manca de solució d'aquests, ha influït molt el fet que s'hagi canviat per tres vegades d'assistent social, ja que molt sovint es perd el cas, perquè la gent no et coneix o ha hagut de tornar a venir a començar de bell nou la història, quan ja et començaven a conèixer.

Mentrestant, continuarem intentant fer comprendre a la gent que és ella mateixa la protagonista de la seva història; i que no hi ha ningú millor que un mateix per resoldre els propis problemes.

M.ª Teresa Flaquer Villiger
Assistent Social
Ajuntament de Capdepera

IMATGES

Estiuejos tranquils, dies de pau...
Un temps, Cala Rajada fou lloc de descans.